

קבוצת מיקוד - אזרחים ותיקים - קריית גת - 22.9.11, שעה 11:00

משתתפים:

מיטל - מנהלת שיווק, כלקוחות בקניון - אירועים שאנחנו עושים לאוכלוסייה המבוגרת.

ענת - מנהלת הקניון, אני מקבלת מסמך על שבוע הזקן וחלק מהקניונים כן עושים פעילות שמתייחסת לזה.

רבקה - מנהלת אגף הכספים בעיריית ק.גת.

מזל - מנהלת המחלקה לבריאות הציבור, יש לי קשר עם כלל האוכלוסייה.

עליזה - מנהלת המחלקה לזקן, עו"ס במקצועי, מטפלים בקשישים וזקנים, אצלנו ברווחה מטפלים באנשים שמגיעים לגיל 62 אישה וגבר 67 גם בטיפול פרטני של העו"ס וגם בנושא הקהילתי אני אחראית על כל השירותים הקהילתיים שנותנים שירות לקשישים בעיר, מרכזי יום, מועדונים, יועצת ראש העיר לנושא גמלאים.

אסתר סלמה - יועצת ראש העיר לאזרחים ותיקים ומנהלת המחלקה לקשיש.

נורית - רכזת פעילויות לגיל השלישי, יש שני מתנסים אבל כאן הוא מתרכז, יש לנו במועדון הכרמל שהוא גם עוסק בשעות הבוקר בגיל השלישי ויש את מועדון ניצן שגם מתעסק בגיל השלישי, יש גם את מפגש נעים אצל רימה, יש את מועדון אידי שהוא מועדון רוסי אנחנו מטפלים בניצולי שואה ואזרחים וותיקים.

חמי - מחלקת הגבייה שגובה תשלומי ארנונה, אוכלוסיה מאוד מיוחדת מבחינת ההנחות שלה.

גיא - מנהל תחום גמלאים ואזרחים וותיקים ברשת המתנסים בקריית גת, יש לנו עבודה צמודה מאוד למחלקה לזקן בעריית קריית גת, מתפעלים את המרכז העירוני לגמלאים ואזרחים וותיקים אבל עם נגיעה והרבה מאוד פרויקטים ותוכניות בשכונות והמועדונים השונים, חבר העמים, קהילה זו או אחרת, טיפול בניצולי השואה, אבל כל זה נעשה בכובע קהילתי של רשת המרכזים הקהילתיים והכובע של עיריית קריית גת הרבה מאוד תקציבים של משרד הקליטה, הרווחה, המשרד לאזרחים וותיקים, אשל.

דוריס - המנחה היישובית מטעם התוכנית חיים בגיל שזו יוזמה של המשרד לאזרחים וותיקים, עיריית קריית גת הייתה בין הראשונים שביקשה להיכנס לתוכנית הזו, טיפול בכל מה שקשור לאזרח הוותיק, תהיה תוכנית אב שהעיר תצטרך ליישם אותה, הספקנו לקבל נתונים סטטיסטיים יפים.

כוכי - נציגת הפיקוח העירוני, עירייה.

יצחק - מנהל המוקד.

דוד - אגד מחלקת תעבורה קריית גת - סדרן עבודה.

ש- פוגשים אנשים שעומדים לצאת לפנסיה, איך אתם מרגישים אצלם את החוויה של המעבר?

ת- פחד מלצאת ולא להתעורר בבוקר לעשייה, להתארגן למשהו, זה מאוד קשה, חיים חדשים, הפחד מחולי פתאום שיתגלה, פתאום היא שומעת מישהו פה חולה היא אומרת הוא הפסיק לעבוד הוא חלה.

ת- יש להם מסגרת מסודרת ויום אחד הם קמים בבוקר בלי כלום, הם צריכים מסגרת חדשה שמתאימה לצרכים שלהם, הצרכים משתנים.

ת- זה מאוד משתנה תלוי אם עושים הכנה מקדימה לפנסיה, אני מכירה אנשים שיוצאים לפנסיה שאומרים שאין להם זמן לנשום, שומרים על הנכדים, נוסעות, מטיילות, מכירה גם אחיות כי אני אחות והרבה פרשו ככה והן פרשו דווקא לפני הזמן ולקחו כמה שעות עבודה במקום מסוים בשביל דמי כיס ובשאר הזמן מתנדבות, שומרות על הילדים, נמצאות אצלנו במערכות ומאוד מאוד פעילות, יש אנשים שיש להם המון חששות מה יהיה מה יקרה.

ש- יכולה להצביע על הכיוונים של החששות?

ת- מה אני אעשה עם כל הבגדים שקניתי כל השנים? כל בוקר רגילה לצאת להתאפר להתלבש ואני אקום בבוקר ומה? חוסר הוודאות, עד שיש סדר יום, מה נעשה היום מה נעשה מחר, יש כאלה שאמרו בהתחלה שנה ראשונה רק מטיילים נוסעים לחו"ל יש כאלה שנסעו לארבעה חודשים טיול גדול וחזרו ואז התחילו להתארגן, יש כאלה אנשים שמתקשרות אליי ושואלים איפה אני אתנדב, אני רוצה להתנדב, אז שילבנו אותם ביד שרה שיש שם 50 מבוגרים פנסיונרים שמתנדבים כולם ומאוד אוהבים את זה באים כל יום מתקנים את המכשירים, שולחים ועושים הזמנות וזה מדהים, הם עושים לעצמם כנס כל שנה.

ת- תלוי במגדר ובגיל, באישיות גם כמובן, ככל שהפרישה מוקדמת יותר אני חושב שלנשים יותר קל מלגברים ורואים את זה גם ברמת ההשתתפות בפעילויות השונות, נשים משתלבות מהר יותר ורמת ההשתלבות שלהן גבוהה מאוד גם בנושא ההתנדבותי וגם בנושא הפעילות, התנדבותי הוא לאו דווקא ברמה של ארגון כזה או אחר שזה מאוד יפה אלא גם בפעילויות של הרשות, הקמת מייזמים חדשים, מנהל נשים זה רעיון חדש, יש להן רמת הזדהות גבוהה מאוד עם הקהילה, לגברים קשה מאוד, בנושא של הגיל ככל שהפרישה מוקדמת יותר נכנס האלמנט הכלכלי, פרישה מוקדמת אם נעשה הפרדה בין גמלאים לאזרחים וותיקים אז אזרח וותיק יש לו זמן להתכונן ואת כל השיקולים הכלכליים מה לעשות קודם ומה אחר כך, מה לצרוך ומה לא לצרוך ככל שזה מוקדם יותר נכנס השיקול הכלכלי, הנשים צרכניות גדולות יותר של תרבות ופנאי, הגברים בד"כ מחפשים גם עבודה נוספת, השלמה נוספת לפנסיה, הגיל מאוד חשוב.

ת- הייתי שמה את המוקד בהכנה לפנסיה.

ת- כשדיברנו עם אנשים שפרשו הרוב נשים היום הן פעילות בצורה מדהימה אבל הן לא יכולות לשכוח את התקופה שהודיעו להן שהן קיבלו את כל מה שמגיע להן והן פורשות ומהתקופה הזו הן לא רוצות להיזכר בתקופה הזו, אני עצמי כנראה לא הכנתי את עצמי מספיק טוב עכשיו אני אהיה עם הנכדים ועם עצמי ולא מצאתי את עצמי לרגע.

ת- אחד הפחדים זה הקטע הפיזי הבריאותי, מעבר לזה יש את העניין של מה אעשה מחר בבוקר, סיימתי לעבוד, מה עושים מחר בבוקר? לפני זה יש את העניין שאם אתה אדם שהובלת מערכות והרגשת בורג חשוב בכלל במערכת פתאום אתה קם בבוקר וכלום, הערך העצמי והטיפול בו הוא בעייתי והוא יכול להביא לחולי, זה משהו שהוא הבסיס שממנו צריך לטפל בו נכון אם זה בהכנה אם זה במציאת מערכת חלופית ליום שאחרי, זה לא חייב להיות מישהו שמוביל מערכת, אימא שלי מורה והיא פעילה ונותנת את כל כולה וערכים והשכלה, פתאום קמה בבוקר, היא פרשה, אמרה לא מוצאת את עצמי במכונות וכביסות זה שעתיים וחצי ביום, אבל צריכה ללמוד ולעשות משהו, יש צעירים וטובים ממך ויש דור, זה משהו שאם לא יודעים לטפל בו ולדעתו זו הלקונה הכי גדולה שיכולה להיות שמובילה לחולי ואחר כך מה אעשה עם הבגדים, זו התשתית, גם מריבות בבית במיוחד אם שני ההורים יוצאים לפנסיה ושניהם בבית ושניהם היו דומיננטיים בחברה ופתאום אין מה לעשות, אני רואה את הוריי אני חושבת שזה הבסיס, לפי זה להתחיל בניית תוכנית כי אי אפשר לבנות תוכנית שיכולה להתאים לכלל האוכלוסייה כי היא מאוד מפולגת, עניין הערך האישי ולהרגיש שיש לך מה לתרום עדיין וזה לא שנתת וזהו, אימא שלי כבר קיבלה תעודת קשיש, הנחה בזה, אזרח וותיק.

ת- אימא שלך יותר צעירה מאמי שפרשה בגיל 62.

ת- גיל הפרישה מהמשטרה או מצה"ל הם צעירים יחסית, גיסי פרש ב-48 מהצבא אז הוא מתעסק לוקח ומחזיר את הילדים עושה קניות.

ת- ההכנה שהם מקבלים בצבא, המנטאלית, הכוללת, היא ראוייה לחלוטין.

ת- הוא מטעם הצבא בסדר גמור.

ת- הכנה צריכה להיות תואמת את המנטאליות, כלכלה, מצב כלכלי בבית והכול כי אחרת יש בעיה.

ש- אמרת על הגברים שקשה להם יותר, יכול להצביע למה?

ת- בזה אין לי התמחות.

ת- מבחינת ההתנדבות של הגברים יותר קשה לנו כאן כי לפעמים גם הנשים שנמצאות בפעילות ופתאום גבר אחד נכנס או שתיים אז הן דוחפות אותו ככה הצידה.

ש- עוד אנשים שמים לב לזה?

ת- לא.

ת- יש לנו למשל חוג להתעמלות של נשים מעורבות זה לא נשים דתיות שזה חוג מסוים בפני עצמו, הן לא מוכנות לקבל גברים בחוג ולעומת זאת יש חוג טאי צ'י שמתוך 15-16 נשים יש גבר אחד והוא משתלב ונחמד אבל מעבר לזה שום דבר הוא מגיע מתעמל והולך.

ש- כשאתם פוגשים בעבודות שלכם גמלאים, עד כמה הם שבעי רצון מהמקום הזה עד כמה הם מלאי תסכולים?

ת- זה תלוי.

ת- בוודאי שיש תסכול הם מגיעים ממקום עבודה אם הוא היה רגיל להיות מנהל במקום מסוים פתאום הוא מתנדב ויש לו ראייה שונה במקום שהוא מתנדב, זה סותר את הדברים שהוא היה רגיל אליהם וזה מתסכל אותו.

ש- לכל הזמן או רק בתקופת ההסתגלות?

ת- זה תלוי אדם, יש אנשים שמסתגלים וזורמים כי כך זה צריך להיות ויש כאלו שלא, הם חושבים שכך צריך להיות והם מנסים, זה מתסכל אותי אין לי את הכוחות.

ת- למשל העו"ס מתקשרות אומרות איזה פעילות יש לך אני רוצה לשלוח אלייך גמלאי, אם בא בן אדם שהיה פעיל בקהילה והוא היה אישיות מאוד נכבדת אז קצת מפריע לו להיכנס מה אני אבוא למועדון? מועדון זה רק לקשישים, גם אם את עושה איזה שהוא אירוע ואת מזמינה אותם את אומרת הרמת כוסית רוצים לעשות לפעמים מגיעים לך 50 ולפעמים אין לך מקום איפה להכניס את כל ה-150 ואת מרגישה שפתאום מגיע אחד ועומד לך בפינה ואת לא יודעת איך לשלב אותו אז את הופכת להיות ליצן החצר ולשעשע אותו.

ת- סטיגמה של מועדונים.

ש- מרגישים את הסטיגמה של המועדונים?

ת- כן, בהחלט.

ת- זה תלוי.

ת- מועדון נתפס לקשיש והמבוגר ביותר שאין להם מה לעשות בבית ואין להם חברה.

ת- לא רק שאין להם מה לעשות בבית הילדים עזבו כולם הנכדים כבר גדולים, בגיל המאוד מבוגר שצריך את ההשגחה של המועדון וזה מה שנתפס כמועדון, זה מועדון קשישים ולא מועדון גמלאים, זה מועדון לקשיש למישהו שלא יכול להישאר לבד בבית וזה המקום ששומר עליו, גם אצל הזקנים עצמם זה נתפס כך שלהם יש חלקם יש איזה אגו מסוים שהם לא ילכו למקום הזה, הם לא יבואו למקום ששומרים עליי או נותנים לי לאכול, לא תופסים את זה כמשהו חברתי אלא יותר כמשהו סיעודי.

ש- מה האנשים האלה יעשו הם לא יבואו למתני"ס כנראה, האם יש משהו שהם יעשו אחרת?

ת- לא הם לא יעשו.

ת- אנחנו עושים ביקורי בית ורואים את זה ואז יש לנו באמת את הקשישים אפילו המוגבלים, יש מרכז יום למוגבלים ואנחנו מציעים להם לצאת כמובן מי שיכול, מה פתאום יש לי כל כך הרבה מה לעשות, יום אני מבשלת יום הנכד צריך להגיע, הם ישבו בבית ואין להם הרבה מה לעשות כי יש להם מטפלת, אני לא מאלה שאין להם מה לעשות ואני לא מאלה שאין להם חברות ומשפחה ואין להם זה, אין ספק שזה נתפס סטיגמה.

ת- כי הם לא מכירים את הפעילות.

ת- לכן אחת הסיבות שהקמנו את בית וקס החלטנו שהוא לא ייקרא מועדון קשישים אלא גמלאים, כל פעם שם אחר כדי שלא יהיה סטיגמה שיגיעו אנשים גם לא קשישים הגיעו בני 50 ומעלה ולא רק 62 67, רבקה אמרה שיש כאלה מתוסכלים, זה לא כולם, יש כאלה שאומרים ברוך השם עבדתי מאוד קשה כל חיי אני גמרתי זהו עכשיו אני רוצה לנוח אני רוצה לעשות משהו שאני לא חייב לתת דין וחשבון לאנשים בא לי אני אתנדב לא בא לי אני אלך יש חברים שיושבים בבית קפה, זה תפיסה אחרת.

ת- זה גם סוג של תסכול.

ת- זה לא תסכול.

ת- הוא עדיין נמצא במערבולת.

ת- מידת היכולת של האזרח הוותיק ליצור את האלטרנטיבה החלופית ולא, אלה שיכולים למצוא הם המובילים שמזהים אותם, הגמלאים הקימו לעצמם לפני 15 שנה מכללת גמלאים לפני 6-5 את הפטנג, מועדון צבר, אוכלוסיה שיודעת לייצר אלטרנטיבות זה פחות סטיגמה, יודעת לייצר ולא יודעת לייצר.

ת- זה עניין של התאמת השירותים, ההיצע לאדם עצמו, לא כל אחד חושב שמה שיש פה מתאים או מה שיש במרכז יום מתאים לו וזה באמת גם נכון.

ת- לעומת זאת יש אנשים שעם קצת שכנוע והסברה וביקור, חשיפה לשירותים פותח בפניהם גם עולם אחר, הם יודעים ופתאום אומרים מה לא ידענו שבקריית גת יש כל כך הרבה דברים, צריך להעשיר בעוד דברים, יש עוד אוכלוסיות שלא הגענו אליהם.

ת- מצד שני כשיש אירועים משותפים של חודש האזרח הוותיק הבינלאומי ההיכל שמכיל מעל 700 איש מלא בגם וגם בכול ומכול הסוגים.

ת- יש גם כאלה שהולכים לכל מקום ופתוחים, אתה רואה אותם כמעט בכל פעילות במכללה לגמלאים, במרכז יום עצמו יש רק איזה חוג של התעמלות שהם מאוד אוהבים אז הולכים רק לזה.

ש- אלה שנותנים שירות לגמלאים.

ת- הגמלאים של אגד, אגד כארגון הפנסיונרים מאוגדים ויש להם את המועדון שלהם, בקריית גת זה סניפון קטן, יש ארגון גמלאים שדואג להם לכל נושא הביטוחים וטיולים והעשרה וידע, ברגע שאתה מרכז את כל הקטע של הדברים האלה ביחד כולל ביטוח סיעודי שהם משלמים עבור זה, למרות שתלוי איזו אוכלוסייה כי החתך של אנשים היום הוא 67 היום אנשים לא יוצאים לפני, תלוי באזור המגורים שהם גרים או משהו כזה, 42 זה גמלאי צה"ל ולא אזרח וותיק הוא כשיר לעבודה לכל דבר, היום האוטובוסים כאוטובוסים בכל הערים מונגשים, הבינעירוני לא, רק השירות הפנימי, המדינה כמדינה מסבסדת את הגמלאי ב- 50 אחוז והמחיר הוא סמלי לגמלאי כל מי שיש לו תעודת אזרח וותיק רשאי לנסוע באוטובוס, בינעירוני זה בעיה של מבנה של אוטובוס, מי שמשמש בתחבורה הציבורית אין לו בעיה.

המדיניות של משרד התחבורה הוא שמעבירים את הרגילים למונגשים, מאפשרים לאוכלוסיה שהשירות הפנימי יהיה אוטובוסים מונגשים שאם הקשיש הולך לשוק יהיה לו אוטובוס מונגש, אם הוא רוצה לנסוע לת"א כבר קשה להם לנסוע באוטובוס לאימא שלי למשל קשה לנסוע באוטובוס, המדיניות כמדיניות לא השתנתה, משרד התחבורה צריך לבנות אוטובוס שיאפשר לאנשים לעלות.

ש- להערכתך העירוניים שמונגשים הם באמת מונגשים זה באמת משהו יעיל ועוזר?

ת- הם מונגשים שהם מתקרבים למדרכה והנוסע עולה ולא צריך להתאמץ, אם נוסע מגיע עם כיסא גלגלים יש את הרמפה שנפתחת ואז הקשיש או הנכה עולה לאוטובוס בלי שום בעיה, היום המדיניות היא לקשיש ולנכה וגם בתחנות יש כתב ברייל לעיוורים וכל הנושא של מערכת ההגברה ברגע שהאוטובוס מגיע אז מודיעים בתחנה ויש את המדיה ואין שום בעיה בקטע הזה. לגבי נושא של תחנות זה משרד התחבורה, זה לא אגד קובע את התחנות אלא משרד התחבורה מול הרשות שהיא זו שמתקינה את התחנות, אחד הפרויקטים הגדולים היום של משרד התחבורה שתחנות יהיו מונגשות ותהיה להם תצוגה אלקטרונית, יש גם כתב ברייל, לוקחים את כל נושא התחבורה 30- שנה היה בקיבוען ומחוץ לראייה המרחבית.

ש- האם אתה מרגיש שיש כבוד לנוסעים הגמלאים?

ת- היום כבר אין מצב, רמת השירות היא גבוהה באוטובוסים, היום האוטובוסים לא מלאים והם חדשים ומשתדלים שרמת השירות תהיה גבוהה, היום האוכלוסייה זה רופאים, שופטים, חיילים.

ש- האם מרגישים שיש כבוד שכן יש להם והם יכולים לשבת?

ת- מעניין אם לנהג יש התייחסות מיוחדת לקליינט שלו שהוא זקן.

ת- אני רואה לפעמים את הקטע של נהג איך הוא קולט את הנוסע/ת רחוק מהתחנה ואפילו עוצרים לפני.

ת- היום באופן כללי אסור לעצור אחרי התחנה ולא לפני התחנה, מותר לעצור אך ורק בתחנה וברגע שסגרת את הדלת אסור לך לפתוח את הדלת.

ת- אני רואה איך באים לקראת התושב ועוצרים כמה פעמים.

ש- כשקשיש נכנס לאוטובוס האם מחכים שיתיישב לפני שזזים עם האוטובוס?

ת- בד"כ כן, היום כשאתה פותח דלת אחורית עד שאתה סוגר את האחורית לוקח זמן, היום האוטובוס מתוכנת על כל הדברים האלה, אין שום סיבה שעד שהנוסע יושב והדלת האחורית נסגרת ואז הוא יכול לנסוע, כל הדברים האלה הבסיס הוא בבית ספר ללימוד נהיגה מוכשר לקבל הכשרה וידע.

ת- השאלה אם הוא מיישם אותו.

ש- ואם בכלל נותנים חשיבות לקשישים שעולים.

ת- לא חושב שיש בעיה עם הנושא של הקשיש ספציפית, יותר הבעיה העיקרית זה הסעת תלמידים, מי שנוסע באוטובוס אם הוא קשיש יש לו את הכרטיסייה שלו.

ת- הוא גם מסוגל ויש לו היכולת ללכת באוטובוס.

ש- איזה צרכים שלהם לא מקבלים מענה?

ת- קודם כל איש קשר גמלאי, לא תמיד הוא יודע לבטא את עצמו ולהגיע למקום שהוא צריך להגיע אז קודם כל איש קשר שיעזור לו זה אי' ב'.

ת- יש פה מנהלות.

ת- אבל מנהלות זה אחד לרובע והוא לא יכול להגיע לכל קשיש בכל רגע שהוא זקוק לו.

מהצד שלי- הפיקוח העירוני, כשאני רוצה להגיע לקשיש ואני מגיעה אליו אין לנו דו שיח, אין לנו איש קשר, השפה, המשפחה, מי האיש קשר שאני יכולה ליצור איתו קשר כדי לעזור לו במשהו מסוים שאני יכולה ואני יודעת שזה יכול להיטיב עימו, המגבלה היא כספית, לא תמיד יש לו את האמצעים, הוא נמצא בכניסה שהיא לא ראויה מוזנחת ומלוכלכת אין לי איש קשר שאני יכולה לשתף אותו בנושא.

ת- המנהלות פה בתמונה.

ת- לא תמיד.

ת- זה מחולק לרובעים ואם אני נמצאת ברובע מסוים והוא שייך לרובע הזה אני אוטומטית מתקשרת לשלמה כי הוא רכז שם ויכול להיות ששלמה אומר אני לא יכול לעזור לך למרות שהוא כן צריך לעזור לך הוא אמור להכיר את כל התושבים ברובע שלו, הוא אומר לך הבן אדם הזה אי' ב' או שהוא עוזר, מה הבעיה יש בעיה כך וכך אני מגיע אליו ואני חוזר אלייך זה התפקיד שלו לסייע לתושבים.

ת- שלמה הרבה פעמים או אנשי מנהלות הרבה פעמים פונים אלינו, אין להם תשובות, המנהלות פה לא נותנים את הכול, יש אותנו ופונים אלינו במקרים מיוחדים.

ת- או להפך כשהוא צריך אותנו מאמינה שיש הרבה קשישים שזקוקים לשירות של העירייה ולא יודעים להגיע אלינו.

ש- כשמפנים אליכם זה טוב שעושים את החיבור הזה?

ת- או שכן או שלא, גם אנחנו לא הכול יכול גם אנחנו מוגבלים וגם לנו יש את המענים שלנו אבל אנחנו עושים המון התניות ופונים למחלקת גבייה לקבל הנחה ופונים לעמידר, עושים את כל הקישורים האלה, אותם גמלים שיצאו פרשו לפנסיה יושבים בבית מה נעשה ואיך נעשה זה אותם גמלאים שקצת חסר להם הכנסה כי לא כולם הגיעו לפנסיה, אנחנו מקבלים את אותם אנשים שאין להם פנסיה זה רוסים שלא עבדו פה, חבר'ה מאתיופיה, יש להם רק קצבת זקנה וזה פשוט לחיות בעוני, או אוכלוסיה שעבדה בבגיר או פולגת וקיבלה 500 שקל פנסיה, או כאלה בחקלאות, הם קשישים עניים מבחינתנו, גיל 65-70 הם יכולים לעבוד אבל קצת לקבל איזה שהיא הכנסה כי חסר לנו את זה פה, איזה שהיא תעסוקה אבל לא תעסוקה כי יש את אלה עם ה-100-50 שקל וזה כלום ומייאש ולא אהבים וניסינו את זה במועדונים, יש לנו מרכז לעיוור שיש שם אוכלוסיה שעושה את זה, כל העבודות הקטנות האלה אבל זה כלום כסף 100-200 שקל, מדברים על תעסוקה שישלבו את אותה אוכלוסיה בחברות, תעסוקה בשכר, לא אלפי שקלים אבל משהו מכבד ויש אפשרות לזה, מסגרת כזאת.

ש- מה זה שכר משהו מכבד?

ת- שכר מינימום.

ש- זה יכול להיות גם פחות ממינימום?

ת- כן, יכול להיות.

ת- פחות אי אפשר חוקית.

ת- החברות לא יסכימו לקחת, צריך לחשוב על חברות שיסכימו לקחת.

ת- יש בעיה בחוק, אסור לשלם פחות משכר מינימום, החוק גם מגביל אנשים שמוגבלים, אתה בתור מעביד חייב לשלם שכר מינימום ויכול להיות שהמדינה או גוף מסוים יוכל להשלים לך את השכר, היום גם מוגבלים וגם נכים.

ש- דוד, אתה יכול לתת לנו תמונה עד כמה אתם מצליחים בקריית גת לתת מענה לאוכלוסייה של האזרחים הוותיקים, איפה אתה חושב שיש בעיות וזה דורש שיפור?

ת- קופת חולים ברחוב הרימון העבירו לקוסמוס ולא תיאמו עם אף אחד, לא עם הרשות ולא עם אגד, העבירו להם את המרפאה וקבעו לזקנים עובדה.

ת- הם מאוד כועסים על כך.

ת- צריך לקחת 20 שקל מונית.

יש עוד כמה מקומות שהעיר לא מחוברת, מי שרוצה להגיע מגליקסון לכיוון הקוסמוס אין לו אוטובוס הוא צריך 2 אוטובוסים לפחות.

ת- קשיש שלא יכול לעלות לאוטובוס ואין לו כסף למונית.

ש- הם אומרים שהאוטובוסים מונגשים עכשיו.

ת- הרשות דואגת לתחנות צריכים לקבל תחנות.

ש- וחוף ממיקום התחנות איך אתה מרגיש אפילו מה הנהגים אומרים?

ת- יש לנו בעיה בימי רביעי שימי שוק הוציאו את השוק מהמקום המקורי שלו שמו אותו במקום סכנת נפשות לעבור שם עם כל הכבוד לפקחים הם עובדים בתוך השוק אבל הם לא עובדים בציר המרכזי רחוב הגפן את לא יכולה לעבור שם זה סכנת נפשות אנשים הולכים לשוק בין הגלגלים לא אכפת להם כלום, פרייבטים חונים, מכוניות חונות, מוניות חונות כולם, אין לא מהמטרה ולא מהרשות אין שום מענה של אף אחד.

ש- האם אתם או הנהגים שעובדים איתך מרגישים שיש בעיות עם הקשישים? הם יושבים בנסיעות?

ת- משתדלים בצורה מכובדת, עולה קשיש מחכים עד שהוא יישב, אנחנו יודעים איפה הם נמצאים פחות או יותר, אני אומר לנהג אחריי קח אותו תוריד אותו פה ושם ואל תיקח לו כסף.

ת- זה אגד בקריית גת.

ש- האוטובוסים עוזרים, מחכים שהם יישבו.

ת- משתדלים, יש מקומות פנויים הם הולכים לסוף האוטובוס, הם רוצים צעירות.

ת- רוצים להרגיש צעירים.

ש- לא קורה שקשישים אין להם איפה לשבת באוטובוס?

ת- יש שעות שיש עומס אז הנהג אומר לילד בצורה יפה, רומז לו.

ש- עובד?

ת- כן, עובד יפה, את לא יכולה גם לבייש את הילד אז את אומרת לו בוא בוא רגע ואז הוא קם והוא תופס לו את המקום.

ש- יש מודעות לזה יש רגישות?

ת- רוב הנהגים מפה ומכירים את האוכלוסייה ובעיקרון אין בעיה.

ת- יש אוכלוסייה קבועה שעולה בתחנות קבועות בשעות מסוימות.

ת- מישהי מהמועדון שאלה אותי פה דודו אתה נוסע עכשיו? אמרתי לה עוד מעט.

ת- לדעתי יש פה מגוון שירותים שנותנים להם אבל לא מרוכזים במקום אחד, מחלקות העירייה מפוזרות.

ש- אין מבנה אחד?

ת- לא, אין מבנה אחד.

מחלקת גבייה במקום אחד, הנדסה במקום אחר, רווחה במקום אחר.

ת- רווחה נמצאת ברוב הערים במקום אחר כדי ליצור בידול אבל רוב השירותים לא מרוכזים באזור אחד, אם לא במבנה אחד, שזה אחד הבעיות במיוחד לאוכלוסייה מבוגרת שלא נוהגת, עמידר, ביטוח לאומי נמצאים אחד ליד השני, הם לא קרובים לאף מקום וזו אולי הבעיה הכי גדולה ביום נתון מסוים שהוא החליט לעשות את הסידורים שלו הוא מגיע הביתה עם מוניות.

ש- אתה בעולם הגבייה והארנונה.

ת- משתדלים ומקבלים דוחות כל שנה מביטוח לאומי לגבי כל האוכלוסייה ולגבי המבוגרת במיוחד לגבי זכאויות הנחה שלהם, מי שהגיע לגיל מסוים ומקבל קצבה זכאי להנחה, החוק הוא בעייתי מי שלא מקבל קצבה לא זכאי סימן שהוא לא צריך את ההנחה, זה בכל הארץ, למרות שכל קשיש שמגיע מקבל תעודה ורשום שהוא זכאי להנחה בארנונה אבל הזכאות זה אם אתה מקבל קצת זקנה מביטוח לאומי ש-99 אחוז מהתושבים מקבלים, יש הנחות מינימאליות, יש הנחות משולבות, אם מקבל הבטחת הכנסה או לא, מה המצב שלו לאחר יציאה לפנסיה, רוב המידע מקבלים מביטוח לאומי וכל שנה עושים מאמצים הכי גדולים לא לגרום לתושב הזה להגיע אלינו להטריח אותו להמציא את האישורים האלה, רוב האישורים מקבלים שנה קודם, מאוד מעודדים אותם לשלם באמצעים אחרים ולא להגיע למחלקה, למרות שמאוד קשה לחשוף את המבוגרים מהם לחסוך לאינטרנט או למענה טלפוני והוראות קבע כי הם מאוד אוהבים לראות שהם שילמו ולראות קבלה וגם שם אנחנו עושים הרבה מאוד פרסום בתלושים עצמם וכשהם מגיעים אלינו להסביר להם.

ש- הם יודעים שיש להם את הזכויות האלה עד כמה זה בא מכס מהם?

ת- זה מאוד תלוי באוכלוסייה, אם היא אוכלוסייה שהיא לא עולה חדשה או עולה וותיקה יחסית אז הם יודעים, יש אוכלוסיות במיוחד במגזר האתיופי שכמעט ולא יודעים אין להם מי שיגיד ויסביר להם, יש לנו הרבה שירות מהרווחה וארגונים קטנים שהם הקימו לעצמם, יש סיוע משפטי שניתן להם בחינם היום בהתנדבות, בזכות זה שיש לנו סגנית שהיא במגזר הזה אז נחשפו קצת יותר, היא אתיופית.

ש- מגיע מישהו מבוגר אתיופי נניח הוא לא יודע, אתה רואה לפי הגיל שסביר להניח אז מה התהליך?

ת- אנחנו לא שומרים את ההנחה אצלנו אין לנו פריבילגיה שאם לא נתנו הנחה אנחנו מרוויחים אותה לכיס, יש לנו דוברי 4 שפות עברית רוסית אמהרית וטיגרית ומשתדלים שבכל מצב נתון

יהיה מישהו שידע לדבר את השפות האלה אצלנו במחלקה ואנחנו דוחפים את ההנחה לתושב ולא מבקשים שהוא ידרוש אותה.

ש- מהצד של הרווחה האם מרגישים שבמחלקות של העירייה שיש באמת מאמץ כזה לעזור?

ת- כן בהחלט, אין ספק שיש שיפור, אולי בשנים לפני הרבה שנים לא היה וכל אדם שהיה צריך הנחה היינו צריכים לעזור לו לכתוב מכתב או למלא דוחות סוציאליים, בשנים האחרונות גם ביטוח לאומי כי זה משהו ארצי, גם פה בעיר עבר שינוי כל הנושא הזה, אנשים מקבלים גם באופן אוטומטי כמו שחמי אמר את ההנחות וגם יש הרבה דברים חריגים כמו כל מיני חובות שאנשים צברו מהעבר אז אנחנו יש וועדת הנחות וכותבים דוחות, יש עם מי לדבר אין ספק, בהחלט מרגישים הרבה פחות פניות בנושא הזה, פעם היינו קוראים לעצמנו מנפיקי דוחות לעמידר ולגבייה, היום הרבה פחות, מקבל השלמת הכנסה וסיעוד, גם מקבלי סיעוד גם יש הנחה מסוימת וכל מיני דברים שיש, היום זה הרבה יותר מסודר.

ת- הייתי בכנס לפני שבוע בביטוח לאומי, חלק מהסיוע שלהם במיוחד לאוכלוסיות האלה כי זה רוב האנשים שמבקשים הנחה אז זה להקים קיוסקים של מידע בתוך מחלקות, אולי יצרפו לנו קיוסק אחד פה, אתה מוציא את כל האישורים שלהם במקום לשבת בביטוח לאומי, עמדה ממוחשבת.

ש- יש אותה בכמה שפות או מישהו שעומד ליד ועוזר?

ת- לדעתי יש אותה בכמה שפות ויש רק בביטוח לאומי כרגע, התחילו פיילוט בארץ שזה יהיה במחלקות גבייה שייתן עוד שירות.

ש- עמדת מידע כזו שתהיה אצלכם במחלקה זה משהו שהיה עוזר?

ת- בחלק מהמקרים או ברוב המקרים היא תמנע טרטור.

ש- תעזור גם לאוכלוסייה מבוגרת יותר?

ת- כן.

ש- זה משהו שמבחינתך שווה להשקיע בו לזרז שם?

ת- בכנס עצמו הלכנו צעד אחד יותר קדימה ואמרנו שזה לא יהיה המטרה אלא רק התרופה, המטרה שהתושב בכלל לא יצטרך להגיע, שרוב המידע יזרום דרך ביטוח לאומי הם בודקים מבחינה משפטית כי יש שם הרבה חיסיון שהמידע הזה יזרום לנו כמחלקות ונוכל כבר לדעת לא רק אם הבן אדם זכאי לקצבת זקנה אלא מה רמת השכר שלו ואם הוא יכול לקבל הנחה יותר מרבית שזה קצת חיסיון ובעייתי מבחינה משפטית כי כשהוא מגיע אליי והוא מגיש את זה אליי הוא פתוח לגמרי וביטוח לאומי חותם על כל מיני מסמכים שמאפשרים להם לגשת למאגרי מידע ונתונים בודקים את זה משפטית אם אפשר להעביר את זה הלאה, זה ימנע מהאוכלוסייה את הטרטור.

ת- חברת חשמל מקבלת את המידע הזה, מי שמקבל קצבת זקנה והשלמת הכנסה מקבל את ההנחה באופן אוטומטי.

ת- פה בקריית גת האגף הזה אכן מסייע ונותן המון סיוע על כל הנושא של ניירת וסיוע, אדם שצריך חניית נכים, הנחות מסוימות, לפנות לעו"ד כי עיכלו לו את הבית, מגיעים אלינו ואנחנו מפנים אותם מי שלא מכיר, קשה לי בכתיבת מכתב לגוף כך וכך יש לי בעיה בדירת עמידר שלחו אותי ועדיין לא החזירו לי תשובה, מן הסתם את רואה את זה, נותנים מענה בצורה מדהימה, אי אפשר להגיד שאת כולם אבל מי שמכיר את המקום ושמע עליו אז אנשים מגיעים ללשכה ומפנים לאגף המתאים וגם אם זה לא לטיפול התפקיד שלי לסייע שיגיע למקום הנכון ויקבל את מלוא הטיפול.

ש- האם אצלכם גם יש מענה לכל מיני שפות?

ת- בוודאי, הכובע של המתנ"ס שזה המנהלות והרכזים שיש לנו לכל עדה רכז ממש בכל השפות, הודים, אתיופים, רוסים, אני מזמינה את הרכז והוא מלווה אותו לביטוח לאומי לכל מקום שצריך והוא צריך לייצע אותי איך זה הסתיים.

ש- יש מספיק אנשים שיכולים ללוות?

ת- כן, מי שמגיע מקבל את מלוא העזרה.

ש- איך הם יודעים להגיע? אנחנו רוצים לדעת איך פונים ואיך מעדכנים אותם?

ת- זה מתחלק לשניים אלה שיודעים להגיע וכאלה שלא יודעים להגיע.

ת- מרכז מידע, כל בעיה שהיא שיש לבן אדם, למשל מגיעים אלינו המון אנשים, כשאדם קורה לו אירוע כלשהו הם נמצאים במצב שלא יודעים מה לעשות לוקח להם זמן להגיע אלינו ואחרי שהם מגיעים אלינו אנחנו נותנים שירות מאוד טוב, ייעוץ, הכוונה, תגיש את זה, ואנשים ואוו לא ידענו שיש את זה, יש את העניין הזה, לכן חשוב הנושא שיהיה מרכז מידע עירוני בנושא של גמלאים.

ש- בהנחה ואין מגבלות תקציב מה צריך להיות?

ת- שיהיה בחוברות, עיתונים, במרפאות, שיהיו פליירים, אנחנו משתדלים מאוד מאוד, לפעמים אדם מגיע ולא יודע באמת למי אז הוא מגיע לרווחה, אצלי באגף יושבת עו"ס שמקשרת בינינו לבין הרווחה, לא רק עם הנכים, מגיע אליי אדם שלא יודע איזה טיפול הוא קיבל ברווחה ואני לא יודעת לפעול, לפעמים קשה להם גם הזמן שנותנים להם, התשובה שתקבל לוקחת חודש ולפעמים יש קושי והם חושבים שאם הם יגיעו אלינו זה ילך יותר מהר, הקשר בין כל האגפים זה היופי בדבר, אני בודקת ותמיד יש קשר עם האגפים השונים.

ש- מרכז מידע בפנטזיה שלנו איך הוא עובד, ממוקם?

ת- מרכזי מידע האלה קיימים בכמה מקומות בארץ זה לא פנטזיה לגמרי, זה משהו שקיים מרכזי המידע, המקום צריך להיות מאויש על ידי מתנדבים שיהיה משהו דומה למוקד העירוני אבל זה יהיה מרכז מידע רק לגמלאים ושזה ישב במקום שאנחנו יושבים בו עכשיו, שיהיה פרסום בעיתונות ובתקשורת, כל אדם עם בעיה מסוימת, אדם פרש לא יודע מה לעשות רוצה פעילות מסוימת להזמין אותו אם יש לו חשש להסביר לו ולדעת לכוון אותו.

ש- יכול להיות שזה מקום שגם קרובי משפחה יוכלו לקבל בו את המידע?

ת- מי שפונה אלינו זה רק קרובי משפחה.

ת- יזמנו פגישה על קשיש אספן.

ש- יש לפעמים שולחנות עגולים של כל מיני גורמים בעירייה?

ת- בוודאי, פורומים.

ת- יש פורומים מנהלי אגפים כל שבוע, נגישות וחינוך.

ש- יש פורום גמלאים?

ת- לא.

ת- פורום גמלאים אין.

ת- אנחנו עושים ביקור רואים אם הוא בכלל מעוניין, יש כאלה שלא פותחים לנו את הדלת ויש להם זכות והם אחראיים לעצמם אלא אם הם מסכנים את עצמם ואת החברה ואת בני המשפחה אז אנחנו נכנסים מתוך החוק, יש חוקים, אני לא רוצה שאף אחד יפרוץ לבית שלי.

ת- עד שמרכז המידע הזה יקום למה לא בינתיים כשלב מעבר להכשיר איקס אנשים שישבו בתוך המוקד ואז אם יש פנייה של אדם שהוא אזרח וותיק אז יש לו כבר מענה והוא יודע לעשות את הקשר עם המחלקות האחרות והוא יודע לשלוח את העו"ס לביקור, אפשר לחשוב על זה לאתר קבוצה.

ת- אותו בן אדם שהכשרת יושב במוקד ואין טלפונים בנושא אז מה הוא יעשה?

ת- מניסיון כמו בכל שירות חדש בהתחלה לא יודעים כל כך לצרוך את השירות ולאט לאט עולה המודעות כי מן הסתם אנשים מבוגרים יש להם באמת צרכים מיוחדים ויש להם בעיות מאוד ייחודיות, לפעמים יושבת בחורה במוקד היא צעירה ופחות יכולה להיות רגישה לעניין הזה, אחת מן השתיים, או שמכשירים את הקיימים ספציפית לנושא הזקנה או שמכשירים מישהו שהוא גמלאי בעצמו והכשירו אותו.

ת- אנחנו כן מנסים לעזור בדברים האלו יש מבוגרים ששואלים שאלות איפה זה נמצא ואיך הולכים וכן עוזרים, לא משנה אם היא צעירה היא צריכה לתת מענה לכל אחד.

ת- צריך לתת מענה ספציפי לאוכלוסיה הזו.

ת- יש לפעמים כניסות שלמות שיש בהן רק אוכלוסיה מבוגרת ואנחנו כן רוצים לעזור להם, כן רוצים לטפח להם את המקום וכן שתהיה להם אווירה נעימה ונחמדה אבל לא יודעים למי לפנות ואני לא יודעת אם זו את הכתובת כי אולי התחומים שלך שונים.

ת- השאלה מה זה לטפח, יש לכם בעיה בתקשורת עם האנשים?

ת- לא בתקשורת, הם רוצים שיפוץ של הבניין, הכול מוזנח.

ת- אז מה הבעיה שם?

ת- אין מי שיארגן אותם.

ת- אתם צריכים שיהיה להם ועד.

ת- היא שואלת לאיזה גוף לפעול.

ת- מי הגוף שיכול לעזור?

ת- אנחנו למשל ביובים ומים לא עושים למבוגרים אנחנו מטפלים בחיוב ולפעמים לא מחייבים אותם אבל ברגע שבא לנו תושב מבוגר ודורש אצלנו הכול ככה ועושים לנו פיפי בשכונה זו בעיה.

ת- אנחנו מגיעים ואנחנו חסרי אונים אין עם מי לדבר.

ת- קודם כל לשאול האם זה מבנה של העיריה, פרטיים זו בעיה שלהם.

ת- אין להם ועד ולא תרבות הדיור ואין להם שום דבר.

ת- זו המטרה שאנחנו רוצים כן לעזור.

ת- יש אפשרות לפנות אלינו ואם אנחנו מתוך היכרות אישית אנחנו יכולים להגיד לך יש כוחות בבניין הזה אז יש איקס וואי אפשר גם לדבר איתם, אם אין כוחות זו בעיה.

ש- מבחינת הסביבה שלכם, תאורה בחושך, מדרכות, האם יש דברים שאיך שהוא לא מטופלים?

ת- משתדלים לעזור לכולם, אנחנו גם מוגבלים בכוח אדם עם הכלים והתקציבים אבל באמת משתדלים, לגבי תאורה לא נשאיר אף אחד בחושך ומטפלים בדברים האלה, יש פינות באמת מוסתרות שיש בהן בלגן אבל למעשה כל חג שמתקרב עושים מבצעים ניקיון ומשתדלים לעזור לכולם, תאורה אין בעיה.

ת- בחדר מדרגות יש הרבה מקרים של תאורה.

ת- זה פתרון של הרשות.

ת- אמרו שאין בעיר שירותים ציבוריים, קשיש יוצא מהבית הלך לגינה או לשוק ואין לו שירותים ציבוריים.

ת- אני שומעת המון שאין תאורה במדרגות במבנים הישנים שם גרים הקשישים, בניינים פרטיים חלק מהם ציבוריים חלק מהם עמידר נמצא, ממש פחד ליפול.

ת- בכניסה לבתים ובלובי.

ת- יש מחסור במבני ציבור בעיר, לקיים אירוע במקום למשל.

ת- המחלקה שלי נמצאת במקום שלא נגיש יש שם מדרגות וקשישים מתקשים להגיע אליהם, לא יכול להגיע לרווחה יש שם חמש מדרגות וקשישים לא יכולים להגיע.

ת- אין מבנים פיזיים, אנחנו נמצאים במקום לא נגיש.

ש- איזה עוד בעיות כאלו יש?

ת- לכן צריכים לעשות הרבה ביקורי בית לאנשים כי הם לא יכולים להגיע אלינו, גם אין תחנת אוטובוס ליד הרווחה שזו גם בעיה.

ת- שלנו נגיש, יש לך רמפה עד הכניסה למשרד שלי מאחורה, השירותים נגשים, הכול נגיש.

ש- מישהו מבוגר צריך לטפס ברמפה?

ת- גם מבוגר עוצרים לו את הרכב ישר בכניסה והוא לא צריך ללכת.

ש- איך אתם מרגישים את הקשר של הקשישים עם המשפחה עד כמה זה ממלא מקום?

ת- הכול אינדיבידואלי, יש כאלה ילדים שאוספים את הקשיש מכל הכיוונים ונלחמים שיהיו להם את כל המערכות ועושים מלחמת עולם מול כל המערכות ויש כאלה שמתעלמים לחלוטין ושום דבר, נתקלים בהרבה כאלה, יש בודדים שאין להם בכלל משפחה.

ת- יש כאלה שבאמת אין להם אף אחד באמת ואנחנו המשפחה היחידה שלהם.

ש- מה מבחינת המימד הכלכלי, יש הרבה שהם אלה שתומכים בילדים שלהם.

ת- זה כן אינדיבידואלי, זה גם בעייתי, יש כאלה שמ-2100 שקל עוד צריכים לעזור לילדים ויש כאלה שמ-2100 שקל רעבים ללחם.

ת- מי שצריך עובדת זרה ואין לו הכנסה שיכולים לממן אותה זה רק הילדים עוזרים ומסייעים פה ויש כאלה שיש להם באמת לתת, יש פה הרבה אוכלוסייה ענייה.

ש- נתקלתם במקרים שהילדים תעזור לי או שלא תראה את הנכדים?

ת- לא נתקלתי, במסגרת עבודתי הקודמת בחוק סיעוד היו חילוקי דעות של הרגע לגבי הכסף אבל תמיד נתנו, יש משפחות שיש ילדים שיש יותר ויש פחות אז תמיד אלה שיש להם יותר התחשבו

באחים שיש להם פחות, יש קשיש שאין לו והוא צריך מה-2100 שקל שלו להוסיף עוד קצת לעובדת הזרה.

ת- סה"כ יש פה אוכלוסייה מאוד גדולה ענייה, 66 אחוז מהקשישים מקבלי השלמת הכנסה וקצבת זקנה ואין להם פנסיה, יש הרבה עולים מחבר העמים ואתיופים ואוכלוסייה וותיקה שלא עבדה או לא צברה פנסיה ולכן הם נקראים קשישים עניים יש פה בעיה כלכלית מאוד קשה לאנשים וממש קשה להם לצרוך דברים תרבותיים שעולים כסף, אנחנו משתדלים לעשות חוגים שמשרד הרווחה או העירייה מממנת, יש הרבה כאלה.

ש- אנשים שפשוט כרגע אם זה בתשלום אפילו מסובסד לא יכולים להגיע?

ת- כן, בהחלט.

ת- טיפולי שיניים לקשישים תותבות אנחנו במיוחד פתחנו מרפאה בגלל הבעיה הזו, מרפאה פרטית לשלם בשן אחת או שתיים עולה פי חמש ממה שאצלנו היה אפשר לעשות, אז מגייסים כספים והיום 80 אחוז מהעלות מממנים לקשישים.

ש- יש לזה ביקוש?

ת- ברור.

ת- בחודשיים סיימנו 60 אלף שקל בימים אלה.

ת- מאות קשישים נזקקו לטיפול.

ש- דיברתם להכיר מרכז מידע, איך אפשר לעדכן את קשישי העיר קריית גת? איזה פרסומים היו אפקטיביים שעשיתם?

ת- עלונים, מטפלות בית שמגיעות לבתים ומיידעים אותם ואפילו מדבקה מסוימת או משהו על המקרר, להלן מספר טלפון, כמו שעשיתי בחירום הכנתי מגנט מסוים לשעת חירום למי לפנות ומי הרכז וזה צריך להיות על המקרר.

ש- השאלה אם קוראים עיתונים? יש הרבה שפות.

ת- לא כולם.

ת- יש גם תקשורת, גם עיתונים, יש פה רדיו, יש לנו את קופות החולים, יש את הרופא ואנחנו עושים המון מידע, בני משפחה הם אלה שקוראים ומעבירים, אנחנו יחד עם המשרד לאזרחים וותיקים עומדים לחלק חוברת עם כל המידע הארצי והמקומי וכל קשיש יקבל חוברת בבית בדואר, נדאג לחלוקה.

ש- באיזה שפות?

ת- חילקנו את זה בעברית, רוסית, אמהרית, שלוש שפות.

ת- שירות אחר בבאר שבע שהוריי גרים שם, יש להם מנוי לתיאטרון והם לקחו מספר טלפון של בן משפחה והם שולחים לי בסמס לידעתך ההצגה כך וכך ואני מתקשרת להזכיר להם, והם אומרים טוב שהתקשרת.

ש- רוב המבוגרים קוראים סמסים?

ת- יש ויש, אימא שלי למשל מקבלת את הסמס אבל היא לא יודעת להוציא אותו, אני מקבלת ואז אני עושה מן גיבוי כזה להזכיר לה אז אני חושבת שאם בני המשפחה מאתרים ילד או מישהו שלוקח על עצמו את הקשר אז יכול להיות מערכת גיבוי.

ת- אנחנו מאוד משתמשים בנושא של ילדים.

ת- חמותי לבד יש לה שישה בנים וכל פיפס זה אליי, כל הגורמים מבחוץ זה אני, זה עובד אבל כשלפעמים זה נופל נטל על אחד זה קשה, לא צריך לקחת בן משפחה אחד אלא צריכים להיות שני אנשים שמתחלקים פעם זה ופעם זה.

ת- אנחנו עשרה ילדים ויש לנו אחות אחת שהיא איש הקשר ואליה פונים והיא מפנה, לא יכולים להתקשר לכולם.

ש- בהתחלת המפגש דיברתם על החשיבות של ההכנה לתקופה הזו, מה היא כוללת? מול מי?

ת- קבוצות הכנה, יש קבוצות כאלה מוכנות כבר שגם הצבא עושה וכולם עושים.

ש- מרגישים שמי שבעבודה קיבל הכנה טובה? כי זה כלל מה?

ת- יש כאלה שלא, בעירייה למשל לא עושים את זה אצלנו ונורא חבל.

ת- צריך שגוף ברשות ייקח על עצמו לעשות את ההכנה ולפתוח את זה בפני כולם ובן אדם שלא קיבל יבוא לשמוע.

ת- היינו עושים קורס שיתייחס להיבט הרגשי פסיכולוגי וגם להיבט החברתי מה יש כאן, מיני קורס כזה כמו שעושים בכל מיני ארגונים, צריך להביא איש מקצוע, הייתי חושפת את כל פעולות התרבות את כל השירותים שיש כאן, רווחה, בריאות, בתי חולים, קופות חולים, בית אבות, הכול, כל מה שיש לנו כאן.

ש- מקומות התנדבות?

ת- כן.

ת- סדר יום מסודר, ללכת על יום מרוכז מ-8 עד 3 ואנחנו עושים סדר מסוים, ביטוח לאומי כבר שמעתי מספיק אבל אגיע מ-1 כי חשוב לי לשמוע על התרבות ועל ההתנדבות ושיהיה סדר יום מסודר ויודעים שיש תאריך לזה, השאלה גם איך מגיעים אליהם ואיך יודעים מי פורש? צריך פגישה מקדימה קודם כל.

ת- אפשר לפרסם יום מרוכז.

ת- בנושא ההתנדבות מה שחסר פה מאוד, יש פה אומנם מחלקת התנדבות שלדעתי לא מתפקדת כל כך, צריך התנדבות לגמלאים ממוקד, לא כלל עירונית, שגמלאי מתנדב לגמלאי.

ת- גמלאי למען גמלאי.

ת- נושאים להתנדבות לגמלאים.

ש- באותו יום עיון?

ת- לא רק, דיברתי על עוד משהו שחסר וזה מה שחסר לנו פה מאוד.

ת- לשכת תעסוקה למתנדבים.

ש- אתם חושבים שיש מספיק גורמים בעיר שיכולים באמת לקלוט אם יש הרבה אנשים שרוצים להתנדב?

ת- כן בהחלט.

ש- יש נכונות ומודעות לזה?

ת- כן, מאוד.

ת- פעם גייסנו מתנדבים לעשות שיעורי עזר וזה עבד יפה, עשינו פעם פרויקט הליכה נוער הוציא גמלאים להליכה וזה עבד יפה מאוד, יש ביד שרה מתנדבים שהולכים לבתים של קשישים שלא יכולים לצאת מהבית עושים איתם עבודות יד, עוזרים להם בקניות עוזרים להם בבית.

ת- להחזיר עטרה ליושנה, סבא גן סבתא גן, זה דבר נהדר.

ת- יש את זה בהרבה ערים דרך אגב.

ת- אני כן הייתי מרחיבה את זה.

ת- סבא מגיע לגן ומתנדב, סיפור, זה עושה לילד חבל על הזמן.

ש- זה צמוד לילד מסוים?

ת- לא, זה לכלל הגן, אחד מהסבות של הילדים בגן בא לגן.

ת- זה מקסים זה מאוד מרגש.

ת- סבא גן, סבתא גן.

ת- יש מקומות שזה הולך חבל על הזמן.

ת- הייתי מוכנה לנסוע לעשות סבא גן סבתא גן.

ש- מה חושבים שהערך המוסף של הגמלאים במקומות כאלה בהתנדבות וכל מה שתיארתם?

ת- קודם כל ניסיון חיים, אין כמו ניסיון החיים שלהם.

ת- השייכות, יש לנו את יצחק עדות שהוא גמלאי העירייה שמתנדב בידיד וכל בוקר לפני שהוא הולך לשעת התנדבות שלו הוא מגיע לכאן הוא ריכז כאן קבוצה של גמלאים שמגיעים בשעה שמונה וחצי משחקים רמי שש בש עד 10 וחצי והוא הולך להתנדב, עוזר לאנשים בהנחות לארנונה, מהניסיון חיים שלו כי הוא עבד במחלקת המיסים הוא היה מנהל פה, הוא ישב שבעה וכשבאנו לנחם אותו דבר ראשון שהוא שאל אם החבר'ה שלו של הבוקר מגיעים וכשבאה המנהלת של ידיד הוא שאל אותה יהלום תגידי החבר'ה שלי באו לשאול שאלות אמרתי לו אל תדאג כולם מחכים לך עד שתחזור, זה חשוב לו ממש.

ת- יש עניין של ניסיון חיים ובאמת שייכות.

ש- המתנדבים, זה משהו שהוא בא באופי? מי שרוצה להתנדב יודע את זה מראש או משהו שאנחנו צריכים לעבוד כדי לעורר אנשים לזה?

ת- זה לעורר ויש גם.

ת- יש כאלה שהתנדבו גם כשהיו צעירים יותר ויש להם את רוח ההתנדבות וממשיכים הלאה, יש כאלה שצריך לעודד וצריך לחשוף אותם.

ת- הרבה מההתנדבות היא בתחומי הרווחה ואני חושבת שאנשים גם מחפשים מקום להתנדבות שהוא לא בהכרח יוקרתי אלא התנדבות של פעם של ארץ ישראל היפה, יש מגוון רחב של התנדבויות שאנחנו לא ממצים אותו בכלל, זה אנשים פעילים חזקים יש להם המון ניסיון חיים ואם מישהו היה נותן להם את המקום הזה הם היו פורחים.

ת- הייתה מורה רות יעל לציור ואומנויות בגנים והיא הייתה גנתת והיא אחת לשבועיים מתנדבת פה מ-10 עד 12 והיא עושה עבודות ציור על עץ וכיף לה אבל זה בא ממנה, יש אנשים שאת צריכה

לדחוף אותם, יש שם כמה משתתפות ואנחנו מנסים לסחוב אותן להתנדבות במקום או מחוצה למקום שיעשו משהו.

ש- כשהם כבר עולים על הגל ומתחילים להתנדב כולם מבסוטים נכון? זה הדבר המנצח?

ת- כן.

ת- רק להביא אותם למקום הזה.